

Don Boscoparochie Kessel-Lo
Zondag 26 november 2023
Feest van Christus Koning

Voorganger: Chris Willocx
Zang: Majo
Orgel: Herman
Lector: Annie

Welkom

Welkom op het feest van Christus Koning,
meteen ook de laatste zondag van het kerkelijk jaar.
Volgende week begint de advent.
We willen vandaag samen vieren dat Jezus van Nazareth
de Messias, de Koning, de Christus is.

Zegenen we samen deze viering in.

Moge het licht van iedere dag ons op weg zetten naar onbevangenheid en
inzicht.
Moge de aarde die ons draagt, ons oproepen tot verantwoordelijkheid en zorg.
Moge zoals het water dat eeuwig zijn weg zoekt, ons denken in beweging blijven.
Moge het vuur van het begin ons aansteken met geestdrift en vertrouwen.
En moge, op de weg van dit bestaan, voor ons uit gaan en naar ons omzien,
Hem, die wij Vader-moeder noemen, Zoon en heilige Geest.

En we zingen ons geloof in hoe die God zich laat zien: Lied – Vervul dit huis

Vervul dit huis met hart en geest
met aandacht voor de kleinen.
Dat al wie hier naar binnen gaat
hen noemen zal de zijnen.

Wees hier opnieuw verbeeldingskracht,
geef taal en toon aan dromen.
Geef stem aan wat verborgen bleef,
laat hier Jouw Rijk maar komen.

Wees kracht en troost voor jong en oud,
dat niemand hoeft te vrezen
als hij zich inzet voor Jouw Rijk,
want dood heet daar 'verrezen'.

Inleiding

Het feest van Christus Koning werd ingevoerd door paus Pius XI in 1925 ter
gelegenheid van de 1600-jarige viering van het Concilie van Nicea.

De term Christus Koning verwijst naar een van de 3 functies van Jezus
als Messias: Koning, Priester en Profet.
De Bijbelse opvatting van koningschap heeft te maken met leiderschap.
Koningen werden gezien als bevrijders, wijze en rechtvaardige leiders.

Eén van de koningsspalmen is psalm 72. Karel Eyckman maakte er een gedicht over:

Geen koning meer

Er zou een koning moeten komen
die je geen koning meer noemen kan
eerder een rechtvaardig goed mens.
Dan zou daar een leider van komen
die geen hardhandige leider meer is
eerder een vriendelijke herder.

Dan dalen wolken vrede over het land
zoals regen ruist over de weiden.
Dan bloeien trouw en oprechtheid in de stad
zoals de dauw strijkt langs het veld in de morgen.

Er zou een koning moeten komen
die erkent wie miskend zijn
die helpt wie geen hulp heeft.
Dan zou daar een raadsman van komen
die vrijspreekt wie vastzit
en vrede een plaats geeft.

Dan komt overeind wie onderligt
de laagstbetaalde wordt uit de armoede getild.
Wie geen leven meer heeft krijgt weer kans van leven
zoals rijp graan over de heuvels golft.

Uit 'Een knipoog van u zou al helpen' van Karel Eyckman
Gedicht bij psalm 72

Voor kleine mensen is Hij bereikbaar is een vrije bewerking van enkele strofen
uit de tekst van Psalm 72.

Lied: Voor kleine mensen 'Klein Magnificat'

Voor kleine mensen is Hij bereikbaar,
Hij geeft hoop aan rechtelozen,
hun bloed is kostbaar in zijn ogen,
Hij koopt ons vrij uit het slavenhuis.

1.Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen
breken en binden, Hij zal leven,
onvergankelijk als de zon. (refrein)

2.Zoals de dauw die de aarde drenkt,
zo zal Hij komen en in die dagen
zullen trouw en waarachtigheid bloeien,
zal er vrede in overvloed zijn. (geen refrein)

3. Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid,
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen. (refrein)

4. Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel.
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede, van mens tot mens. (refrein)

Eerste lezing: EZECHIËL 34,11-12.15-17

Zo spreekt God de Heer:

"Ik zoek mijn kudde op en bezoek mijn eigen schapen.
Zoals een herder omziet naar zijn kudde,
en zich onder zijn schapen begeeft wanneer ze verstrooid zijn,
zo zal Ik omzien naar mijn schapen
en ze in veiligheid brengen, hoe ver ze ook afgedwaald zijn
ten gevolge van mist en nevel.
Ik zal mijn schapen weiden, Ik zelf zal ze laten rusten,
- spreekt God de Heer-
Het vermiste schaap ga Ik zoeken,
het verdwaalde breng Ik terug,
het gewonde verbind Ik,
het zieke geef Ik weer kracht
en het gezonde en sterke blijf Ik verzorgen.
Ik zal ze laten weiden zoals het behoort.
En gij, mijn schapen - zo spreekt God de Heer -:
Ik zal recht doen aan het ene dier tegenover het andere, tegenover ram en bok'.

Muziek: 'The kingdom of God' CD 'Laudate omnes gentes' nr 11

MATTEÛS 25,31-46

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:
'Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid
en vergezeld van alle engelen,
dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie.
Alle volken zullen voor Hem bijeengebracht worden
en Hij zal ze in twee groepen scheiden,
zoals de herder een scheiding maakt
tussen schapen en bokken.
De schapen zal Hij plaatsen aan zijn rechterhand,
maar de bokken aan zijn linker.
Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen:
'Komt, gezegenden van mijn Vader,
en ontvangt het Rijk dat voor u gereed is
vanaf de grondvesting der wereld.
Want Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven,
Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven,
Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen.

Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed,
Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht,
Ik was in de gevangenis en gij hebt Mij bezocht'.
Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen:
'Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien
en U te eten gegeven,
of dorstig en U te drinken gegeven?
En wanneer zagen wij U als vreemdeling
en hebben U opgenomen,
of naakt en hebben U gekleed?
En wanneer zagen wij U ziek of in de gevangenis
en zijn U komen bezoeken?'
De Koning zal hun ten antwoord geven:
'Voorwaar, Ik zeg u:
al wat gij gedaan hebt
voor een dezer geringsten van mijn broeders,
hebt gij voor Mij gedaan'.
En tot die aan zijn linkerhand zal Hij dan zeggen:
'Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwig vuur
dat bereid is voor de duivel en zijn trawanten.
Want Ik had honger en gij hebt Mij niet te eten gegeven.
Ik had dorst en gij hebt Mij niet te drinken gegeven.
Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij niet opgenomen,
naakt en hebt Mij niet gekleed.
Ik was ziek en in de gevangenis en gij zijt Mij niet komen bezoeken'.
Dan zullen ook zij antwoorden en zeggen:
'Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien of dorstig
of als vreemdeling of naakt of ziek
of in de gevangenis,
en hebben wij niet voor U gezorgd?'
Daarop zal Hij hun antwoorden:
'Voorwaar, Ik zeg u:
al wat gij niet voor een van deze geringsten hebt gedaan,
hebt gij ook voor Mij niet gedaan.
En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf,
maar de rechtvaardigen naar het eeuwig leven.'

Duiding

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God
die de wereld heeft bestemd
voor het geluk van de mensen.
Hij nodigt ons uit
om deel te hebben aan zijn liefde.

Ik geloof in Jezus Christus,
die aan de liefde van God
gestalte heeft gegeven.
Hij heeft zich ingezet om mensen te bevrijden.

Hij is hierin zo ver gegaan dat
Hij er zijn leven voor heeft gegeven.

Ik geloof dat zijn Geest
nog steeds mensen blijft bezielen
en oproepen om de weg van de liefde te gaan.

Ik geloof in mensen die in zijn voetsporen treden
en die hun daden richten
naar wat Hij heeft voorgeleefd.

Tot die gemeenschap van mensen wil ik behoren
want ik wil meebouwen aan Gods droom:
'Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
waar het goed is om te leven voor allen'. Amen.

Voorbeden

Acclamatie: Refrein van Mens voor de mensen ZJ 509
Mens voor de mensen zijn,
herder als God,
trooster voor groot en klein,
Zo lief als God.

'Waar is de pasgeboren Koning der Joden,
want wij hebben zijn ster in het oosten gezien.'
vroegen de drie koningen.

Wij bidden voor mensen die in het voetspoor van Jezus van Nazaret durven
gaan,
gewone kleine mensen die de kant durven kiezen van de kleinen en zwakken,
die groot zijn in hun meeleven en hulpvaardigheid,
om mensen die de moed niet verliezen bij het zien van alle kwaad
maar die doorgaan tot het bittere eind.

'Na de broodvermenigvuldiging wilden zij Hem uitroepen tot Koning.'

Wij bidden voor de kleine man, zonder macht en gezag,
voor hen die een speelbal zijn in het grote machtsspel,
voor degenen die onderdrukt en uitgebuit,
voor de velen die geen kans hebben op een beter bestaan.
Dat ze toch groot mogen zijn in onderlinge dienstbaarheid
en zich samen inzetten voor een betere toekomst.
Dat mensen die alleen leven voor uiterlijkheden en het oog van ..., geraakt
worden door Jezus, die groot was in dienstbaarheid.

'Ja, Ik ben Koning', zei Jezus tot Pilatus,
'maar mijn Rijk is niet van deze wereld.'

Wij bidden voor allen die verantwoordelijkheid dragen in kerk en wereld
Dat zij steeds het koningschap van Jezus voor ogen houden
en blijven streven naar vrede en gerechtigheid.
Laten wij bidden.

'Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid
en vergezeld van alle engelen,
dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie.

Wij bidden voor onszelf dat wij ons vorstelijk gedragen door milde en
meelevende mensen te zijn, dat wij steeds zouden meewerken aan een betere
wereld waar het goed is om leven voor iedereen, vandaag en altijd.

Lied: Deze wereld omgekeerd

De wijze woorden en het groot vertoon,
de goede sier van goede werken,
de ijdelheden op hun pauwentroon,
de luchtkastelen van de sterken:
al wat hoog staat aangeschreven
zal Gods woord niet overleven;
hij wiens kracht in onze zwakheid woont
beschaamt de ogen van de sterken.

Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:
dat lachen zullen wij die wenen
dat wonen zal wie hier geen woonplaats heeft
dat dorst en honger zijn verdreven-
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn
die geen vader was zal vader zijn
mensen zullen and're mensen zijn
de bierkaai wordt een stad van vrede

Wie denken durft dat deze droom het houdt
een vlam die kwijnt maar niet zal doven
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt
al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen
die zal vechten in 't verborgen
die zal waken tot de morgen dauwt-
hij zal zijn ogen niet geloven

(Oosterhuis-Löwenthal / mel. van ZJ 309 kan ook)

Het feest van Christus Koning is traditioneel hét feest van katholieke
jeugdbewegingen, in het bijzonder Chiro. De jeugdbewegingen waren opgericht
om jonge mensen te vormen tot geëngageerde gelovigen, die hun beste talenten
inzetten voor Gods Koninkrijk. Daarom koos ik het tafelgebed van Chiro.

Tafelgebed van Chiro

Voorganger

Als we dan samen rond deze tafel zitten,
is het om Hem in herinnering te brengen:

Jezus.

Hij was de zoon van Jozef en Maria.

Hij is heel lang thuis geweest en
leefde gewoon met iedereen.

Ze hadden plezier in Hem.

Later, wat ouder geworden,
is Hij de deur uitgegaan,
de wereld in, ver van huis.
Zijn moeder begreep Hem niet.
Ze maakte zich zorgen.

Maar Hij kon het niet laten
op zoek te gaan naar mensen die het moeilijk hebben:
naar zieken, aan hun lot overgelaten,
naar herders en vissers, arm en niet van tel,
naar mensen,
wegens hun beroep of gedrag met de nek aangekeken,
naar simpele zielen, onder de duim gehouden.
En telkens weer zei hij:
"Jij bent niet niemand!
Jij bent een prachtige mens. God ziet ons graag, jou en Mij,
want Hij is een en al liefde."

Hij was weg van bloemen en genoot van hun kleur:
"Niemand heeft die bedacht of geschilderd."
Hij luisterde naar de vogels en floot met ze mee
"Niemand heeft hun lied gemaakt,
niemand hun muziek geleerd.
Want kleur en lied zijn het leven gegeven,
cadeau gedaan," zei Hij.

Hij was gek op kinderen,
die niet sterk zijn en niet zoveel weten,
maar dansen en spelen dat het een lieve lust is.
"Zie ze eens bezig," zei Hij,
"Die weten wat de hemel is."
Hij nam ze op de knie
en graag of niet, iedereen moest kijken en naar ze luisteren.

Hij ging met zijn vrienden
en iedereen die kwam aanwaaien
vaak aan tafel om te eten.
Dan nam Hij brood en gaf iedereen een stuk.
Hij werd erdoor ontroerd:

“Weet je wat leven, wat geluk is?
Jezelf en al wat je hebt, breken als brood.
Mijn leven is als brood, met alle mensen gedeeld.
Hier, neem een stuk en eet ervan.”
Dan schonk hij wijn aan zijn vrienden:
‘Kijk, hiermee maak ik van het leven een feest.
Die wijn is mijn diepste zelf, voor jullie.
Drink hiervan, het is een verbond voor altijd.’

Toen Hij, jong nog, was gestorven,
kwamen zijn vrienden en meer en meer mensen bij elkaar.
Ze deelden alles samen, gingen aan tafel,
werden stil en zeiden Jezus na:
“Dit brood is het leven, samen gedeeld.
Dit is de wijn van het feest, voor iedereen.”

Dan zagen ze Jezus weer voor zich en wisten ze het zeker:
Hij is hier onder ons, Hij is niet dood.
En telkens namen ze prevelend de woorden in de mond
die Hij hen had geleerd.

A. **Onze Vader...**

Communie

Gebroken en gedeeld als dit brood
leerde onze Koning ons
dat wij onszelf en ons leven moeten delen met elkaar,
dat al wat wij doen voor de minsten van de Zijnen
wij voor Hem hebben gedaan.

Lied: tijdens communie

Misschien hebben jullie wel de serie op VRT EEN: 'interview met de geschiedenis: het Belgische koningshuis' gezien van Arnout Houben. Vlaamse topacteurs wekken de koningen op majestueuze wijze tot leven. Koningen en koninginnen spelen vaak een hoofdrol in de geschiedenis- en sprookjesboeken. Ze zijn fascinerende figuren die tot de verbeelding spreken. Wat ik me afvraag: hoe word je koning? Wat moet je daar voor doen? Welke talenten moet je hebben? Of eigenschappen? Of moet je rijk zijn of dapper?

Laten we luisteren naar het verhaal van de koning en de zaadjes:

De koning en de zaadjes

In een land hier ver vandaan heerste eens een koning. Het was een goede en wijze koning, die zijn land met liefde regeerde. In een dorpje in dat land woonde Hans. Hij leefde samen met zijn moeder in een klein huisje. Zijn vader leefde niet meer, maar Hans was al groot genoeg om te werken en samen hadden ze het goed.

Op een dag kreeg Hans een brief. Zijn naam stond met gouden krulletters geschreven op de grote witte envelop. Het was een brief van de koning. Hij was al oud en het werd tijd voor een nieuwe koning. De koning had geen kinderen, geen prins of prinses die hem kon opvolgen. Hij zou iemand uit het land moeten kiezen. Daarvoor had hij een opdracht bedacht. Alle jonge mannen en vrouwen moesten naar het paleis komen. Wie de opdracht het beste uitvoerde, werd de nieuwe koning of koningin.

Verbaasd keek Hans naar de brief. Kon hij de nieuwe koning worden? Hij was maar een gewone jongen! Zijn moeder zei dat hij toch maar naar het paleis moest gaan. De koning was een wijs man. Hij had er vast goed over nagedacht en hem niet zomaar uitgenodigd.

Hans was niet de enige die zo'n mooie brief had gekregen. Honderden jongens en meisjes kwamen naar het paleis. In een grote zaal werden ze ontvangen door de koning. Iedereen kreeg een klein bruin papieren zakje. "In dit zakje zitten zaadjes," vertelde de koning. "Plant ze in een pot met grond. Geef ze water en verzorg ze. Kom over een jaar terug naar het paleis met de pot. Dan zal ik mijn opvolger kiezen."

Hans liet het zakje zien aan zijn moeder: "Ik snap er niks van! Hij zoekt toch een nieuwe koning? Geen tuinman!" Zijn moeder glimlachte: "Misschien moet je het toch maar gewoon doen. Je weet maar nooit wat eruit komt." Ze gaf Hans een lege bloempot. Hij vulde die met grond, strooide de zaadjes in de grond en gaf het een beetje water.

Dagen gingen voorbij. Iedere dag keek Hans in de pot. Hij zorgde dat de grond nooit uitdroogde. Maar er groeide niets.

Weken gingen voorbij. Buiten op straat hoorde hij de anderen praten: "Bij mij komen er al plantjes uit, bij jou ook?" In de pot van Hans gebeurde nog steeds niets.

Maanden gingen voorbij. Hans zorgde goed voor zijn pot met zaadjes. Hij hoorde anderen opscheppen hoe groot hun plant al was. Ze zeiden dat de eerste bloemen al bloeiden. Thuis keek Hans in zijn eigen pot. Er groeide nog steeds niets.

Een jaar ging voorbij. De dag kwam dat iedereen terug moest naar het paleis om zijn pot te laten zien aan de koning. Hans was verdrietig. In zijn pot groeide niets. Hij wilde niet naar het paleis. Zijn opdracht was mislukt. Wat zou de koning wel niet denken? Maar zijn moeder zei dat hij toch maar moest gaan. Hij kon er toch niks aan doen dat er niks uit zijn zaadjes was gegroeid? Hij had er goed zijn best voor gedaan.

Hans ging. In de grote zaal stonden de jongens en meisjes in een lange rij langs de muur, met hun plant voor zich. Hans zag planten met gekleurde bloemen. Hij zag planten met vruchten. Hij zag planten met glimmende bladeren. Verlegen ging hij met zijn pot in een hoekje staan. Hij keek naar de grond.

De koning kwam binnen. Het werd doodstil in de zaal. Langzaam liep de koning langs alle planten en bekeek ze aandachtig. Bij Hans bleef hij staan. Hij tilde de pot zonder plant op. "Deze jongen wordt de nieuwe koning!"

Verbaasd keek Hans op. Dit moest een vergissing zijn. "Maar de opdracht dan? Ik heb helemaal geen plant!" De koning glimlachte en knikte: "Precies. En daarom wordt jij de nieuwe koning. De zaadjes die ik aan jullie heb gegeven, waren gekookt. Daar kon helemaal niets uit groeien. Al die anderen hebben zelf andere zaadjes geplant, omdat ze iets wilden laten zien. Jij bent de enige die eerlijk is geweest. En je had de moed om met je lege pot hierheen te komen. Eerlijkheid en moed: dat zijn goede eigenschappen voor een koning."

Zo werd Hans, een hele gewone jongen, koning van het land. Hij regeerde het land vele jaren en was net zo geliefd bij de mensen als de oude koning.

Zending en zegen

Onze taal kent geen woord
waarmee we kunnen weergeven wat
Jezus bedoeld heeft met het 'rijk Gods'.
Waar het 'rijk Gods' is, bezit God alleen de macht,
heeft de mens bescherming en vrede,
leeft hij waarachtig en is hij gelukkig.
In dat rijk bestaat geen tegenstelling tussen
de wil van God en die van de mens,
er is geen leed meer en geen dood,
geen geweld en geen angst,
geen onopgeloste vraag en geen gevaar.
En als we ons hier op aarde voor dat rijk Gods moeten inzetten,
dan wil Jezus daarmee zeggen
dat het zich in deze wereld moet manifesteren
in de vrede en de gerechtigheid
die wij onder de mensen brengen,
in de bescherming die de zwakke geboden wordt,
in de liefde waarmee wij elkaar tegemoet treden.

(naar Jörg Zink, Het nieuwe woord. Hoe wij kunnen bidden?)

Daartoe zegenen wij elkaar
in de naam van Vader, Moeder, Zoon en H. Geest.

Slotlied:

De vorsten dwingen ons tot volgzaamheid
en noemen zich daarom weldoende mensen.
Zij geven brood in ruil voor zwijgzaamheid,
buigen de wereld naar hun eigen wensen.
Zij gaan de weg van ongerechtigheid,
hun zucht naar macht is altijd zonder grenzen.

Zo mag het onder ons niet langer zijn.
Wij zullen al wat klein is, zoeken dienen.
Wij die uit naam van God geroepen zijn
steeds op te komen voor het ongeziene,
voor alwie leeft in armoede en in pijn.
Zo laat ons verder heersen door te dienen.